

بررسی نقش فیروز میرزا نصرت الدوّله در مناسبات ایران و انگلیس

نصرالله پور محمدی املشی^۱، ذهرا طاهری^۲

۱- دانشیار گروه تاریخ دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره)

۲- دانشجو دکترا تاریخ ایران اسلامی دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره)

چکیده:

ایران در قرن نوزدهم با توجه به شرایط سیاسی و جغرافیایی اش با مشکلات و چالش‌های زیادی در سطح روابط دیپلماتیک و بین المللی رو به رو بود. انگلیس در این دوره ایران را به عنوان دولتی در نظر داشت که بتواند چه از نظر سیاسی و استراتژیکی و چه از نظر اقتصادی از آن بهره بگیرد و تلاش می‌کرد به هر شکل نفوذ خود را در ایران گسترش دهد، در این بین سیاستمداران و افرادی بودند که در روابط خارجی ایران نقش مهمی را ایفا نمودند. یکی از این افراد شاهزاده نصرت الدوّله فیروز می باشد، وی یکی از شخصیت‌های تأثیرگذار در روابط سیاسی ایران در اوخر قرن نوزدهم و آغاز قرن بیست میلادی می باشد. نقش و جایگاه وی در بررسی مناسبات ایران و انگلیس قابل توجه می باشد و نام فیروز میرزا نصرت الدوّله ابتدا با قرارداد ۱۹۱۹ م بر زبان‌ها افتاد چرا که یکی از امضاء کنندگان قرارداد به شمار می‌آمد. این پژوهش سر آن دارد تا به این سوال پاسخ دهد که نقش فیروز میرزا نصرت الدوّله در مناسبات ایران و انگلیس تا چه حد بوده است؟ این پژوهش با روش تحلیلی و تاریخی گردآوری شده است و یافته‌های پژوهشی حکایت از آن دارد که شاهزاده نقش زیادی در روابط خارجی ایران ایفا نمود و قراردادی را امضا نمود که به قیمت آبرو ریزی وی تمام شد ولی تلاش وی در ادعای تمامیت ارضی ایران در کنفرانس صلح ورسای قابل توجه است.

واژگان کلیدی: فیروز میرزا نصرت الدوّله، ایران، انگلیس، روابط سیاسی، قرارداد ۱۹۱۹ م